

ne ustreza. Po navedbah Igorja Brajnika je v letu 1997 opazil samo še tri gnezda na tej lokaciji. Peter Grošelj, Godovič 124, 5280 Idrija

DLESK *Coccothraustes coccothraustes*
HAWFINCH - About 1000 on 28th January 1997 at Mokrice

Turistična propaganda vabi na grad Mokrice na razne načine, a ptic ne omenja. Grad-hotel je obdan z velikim golfiščem ali pa čudovitim parkom, kakor se vzame. Od vznožja pa do vrha griča se vrstijo številne skupine visokoraslega drevja: razne vrste iglavcev, hrasti, bukve, gabri, platane, topoli, sama stara, stasita drevesa.

Takoj ko sem 28. januarja 1997 ob gradu stopil iz avtomobila, sem se znašel v pravem ptičjem vrvežu. Vsepovsod, na vsaki krošnji so bili dleski, nato sem drugega za drugim odkrival velike detle *Dendrocopos major*. Nenavadno oglašanje, nekakšno pačenje, sem najprej pripisal šojam (ker v tem času tu pač ni kobilarjev), potem pa sem se domislil, da ima tudi veliki detel širok repertoar. Nato v vidnem in še bolj v slušnem polju številni brglezi *Sitta europaea*, pa suho drdranje cararjev *Turdus viscivorus*. Tudi teh ni bilo malo, a jagod bele omele v krošnjah ni bilo dovolj za prezimovanje desetkrat večjega števila. Ker je ta zapis namenjen krepkokljunežem, bom od drugih ptic omenil samo še črno žolno *Dryocopus martius*.

A nazaj k dleskom. Pri vrhu jih je bilo vsaj dvesto, ko pa sem pripešočil na obronek pod hruškovim nasadom, sem na bližnjem golfišču zagledal še dvakrat večjo jato, ki se je živčno spuščala s krošenj na tla, čez čas pa spet vzdigovala. Trata je bila zdaj posuta z listjem, zdaj spet popravljenjena. Na ravni črti, ki sem si jo zamislil na tleh, sem naštel že 80 ptic, pa so vzletele, še preden sem končal. To vedenje sem pripisal strahu pred kako ujedo.

Invazijsko pojavljanje dleskov je znano (npr. Bračko, *Acrocephalus* 13), o tako velikih jatah pa ni veliko poročil. Ocenjujem, da je bilo v parku okoli gradu tisoč

dleskov. Da so se zbrali prav pri gradu Mokrice, ni naključje, saj je tamkajšni park ena sama velika zimska krmilnica. Obe jati dleskov sta se hranili na tleh (snega ni bilo), to je na skrbno vzdrževani trati, s travo visoko za prst in gosto kot preproga. Semen iglavcev in listavcev jim tu ni bilo težko najti. Martin Košir

Zanimivosti odkoderkoli: Reka Mirna (Hrvaška) Interesting observations from elsewhere: River Mirna (Croatia)

Prav neverjetno je, kakšna ornitološka "ekstotika" se skriva nedaleč stran od slovenske meje s Hrvaško, natančneje ob izlivu reke Mirne pri Novigradu. Ta "ptičji raj" sem si ogledal 27.4.1996 v nekoliko oblačnem, vendar toplem vremenu skupaj z dobrim poznavalcem tega območja Borutom Rubiničem.

Takoj po prihodu sva na morju imela priložnost opazovati rdečegrlega slapnika *Gavia stellata* v zimskem perju. Na prvi pogled na samem izlivu reke ni bilo videti kakšnih posebnosti, bolj ali manj le "standardno" ptičjo zasedbo: čopaste ponirke *Podiceps cristatus* (3 os.), male bele čaplje *Egretta garzetta* (27 os.), sive čaplje *Ardea cinerea* (17 os.), mlakarice *Anas platyrhynchos* (9 os.), liske *Fulica atra* (6 os.) in rumenonoge galebe *Larus cachinnans* (pribl. 170 os.) ter rečne galebe *L. ridibundus* (pribl. 330 os.), med katerimi sva pozneje opazila tudi enega (1) čmoglavega galeba *L. melanocephalus*. Bolj zanimiv je bil natančnejši pregled blatnih polojev ob samem izlivu Mirne, kjer se je trlo najrazličnejših pobrežnikov: komatni deževnik *Charadrius hiaticula* (3 os.), en (1) mali deževnik *Ch. dubius*, mali prodnik *Calidris minuta* (10 os.) in srpokljuni prodnik *C. ferruginea* (2

os.), togotnik *Philomachus pugnax* (29 os.), mali škurh *Numenius phaeopus* (5 os.), črni martinec *Tringa erythropus*, zelenonogi martinec *T. nebularia* (5 os.), močvirski martinec *T. glareola* (187 os.) in mali martinec *Actitis hypoleucos* (6 os.), za nameček pa še 10 jezerskih martincev *Tringa stagnatilis*. Pobrežnikom so na polju na pol v snu družbo delale še tri vrste čiger: beloperuta čigra *Chlidonias leucopterus* (13 os.), belolična čigra *Ch. hybridus* (28 os.) in črnonoga čigra *Gelochelidon nilotica* (3 os.). Po pregledu teh nadvse zanimivih blatnih polojev sva se odpravila po makadamski cesti ob reki proti notranjosti doline. Med hojo sva iz obrežnega rastlinja splašila še eno (1) kozico *Gallinago gallinago* in mokoža *Rallus aquaticus*, iz trstičja pa so izletavale čopaste čaplje *Ardeola ralloides*, ki jih je bilo na koncu vseh skupaj 6. Med potjo sva se zabavala z glasbo brškinj *Cisticola juncidis*, svilnic *Cettia cetti*, rakarjev *Acrocephalus arundinaceus*, taščičnih penic *Sylvia cantillans* in velikih strnadov *Miliaria calandra*, ves čas pa so naju preletavale vse tri vrste lastovk. Naposled sva prišla do znamenite "hiše vrabcev", kjer sva opazovala ščebetajoče domače vrabce *Passer domesticus* in italijanske vrabce *P. italiae* ter travniške vrabce *P. hispaniolensis*, ki so se že počasi spravljalji h gnezdenju. Pot sva nadaljevala proti opuščeni farmi ter si vmes krajšala čas z opazovanjem navadnih postovk *Falco tinnunculus* (6 os.) in rdečenogih postovk *F. vespertinus* (17 os.). Med opazovanjem sva poslušala še prepelico *Coturnix coturnix*, ki se je oglašala s polja, z bližnjega gozda pa se je nekajkrat oglasila kukavica *Cuculus canorus*. Ob prihodu do opuščene farme naju je pričakal par kotorn *Alectoris graeca*, ki ni bil kdo ve kako plašen. Pred tem sva še opazovala na žici sedečo postovko, za katero sva bila glede vrste v dvomih. Ta dvom pa se je pozneje razblinil, ko sva na drugi strani reke opazovala še samca (prvoletnega) te "dvomljive" vrste. Vsa vesela sva ugotovila, da opazujeva južni postovki *Falco naumanni*. Par je bil na preletu in morda je bil namenjen celo v Slovenijo. Ob tem se poraja še malce špekulativno vprašanje: Če je bil samec prvoleten,

potem se je moral izleči prejšnje leto (1995). Se je izlegel morda v Sloveniji?

Med vračanjem sem ob cesti našel pero lesne sove *Strix aluco*, ki je po Borutovem mnenju na tem območju precej redka.

Omeniti bi bilo treba še eno posebnost reke Mirne, ki gotovo pritegne vsakega naravoslovno usmerjenega obiskovalca. To so nutrije *Myocastor coypus*, veliki bobru podobni glodalci, ki so se na tem območju dobro ustalili in so precej pogosti. Nutrije se pojavljajo tudi ponekod v Sloveniji (na primer na Ljubljanskem barju), vendar so pri nas za zdaj še zelo redke.

Dan se je že bližal koncu in odpravila sva se nazaj proti Sloveniji, med tem pa so nama vožnjo v okolici Novigrada popestrili še 3 smrdokavre *Upupa epops* in rjavoglavi srakoper *Lanius senator*.

Ta dan sva imela priložnost opazovati kar 60 vrst ptic. Za konec pa le še skrita želja vsakega ornitologa, da bi bilo takšnih dni čim več.

Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana

Okolica Sevnice The vicinity of Sevnica

Duplinska gos *Tadorna tadorna*

23. novembra 1997 sem bil že zgodaj zjutraj na zajezitvi za HE Vrhovo. Na gladini in poljih v bližini ni bilo opaziti nič novega. Kasneje pa me je poklical Marjan Gobec in mi navdušeno sporočil, da je opazil duplinsko gos. Ker se ta vrsta na jezu še ni pojavila, sem se še enkrat odpravil do jeza. Res je bila tam. Skozi spektiv sem opazil, da je samica. Mirno je plavala med liskami, včasih tudi ob grbcu. Za nameček je tedaj priletela še skupina petnajstih srednjih žagarjev. Po približno pol ure počivanja na vodni gladini pa so odleteli. V naslednjih dnevih se je gos še vedno zadrževala na istem mestu. Nič kaj plašna ni bila, le nekoliko proti sredini je zaplavala skupaj z liskami. Običajno pa je bila tik ob bregu, kjer je iskala hrano. Zadnjič sem jo opazil 25. decembra 1997.